

som han derimod lever længere, saa bliver vort Forslag billigere, og følgelig kommer vort Forslag til i Tidens Længde at ligge midt imellem de to andre. Men det, der for mig er det Afgjørende, det er, at efter vort Forslag gaaer man frem efter en fast Regel og affeer ikke fra det Billighedshensyn, der bør tages saavel til de Løfter, Regjeringen har givet denne Mand, som til hans øvrige Forhold. Ifølge de foreliggende Acter indrømmer jeg gjerne, at denne Mand's Virksomhed i den senere Tid ikke er meget stærkt anbefalet, men fra hans tidligere Virksomhed er hans Forhold meget anbefalet, og jeg veed ikke, hvorfor man eensidigt skal bedømme en Mand's Forhold efter hans Embedsvirksomhed, netop paa den Tid, hvor Alder og Sorger have nedtrykt ham, ligesaalidet som jeg kan finde, at man i dette Hensyn skulde have Grund til betydeligt at nedsætte denne Mand's Pension under det, som her er foreslaaet. Jeg skal derfor i Genhold hertil paa egne Vegne og paa min ærede Medforslagsstiller's Vegne, der ved Embedsforretninger er forhindret fra at være tilstede, tillade mig at anbefale det af os stillede Forslag.

Madvig: Det er en Øtring af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts Ste Valgfreds (Frølund), der bringer mig til at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af denne Sag, i hvilken jeg, som Embedsmand, har maattet tage Deel. Den ærede Rigsdagsmand syntes at antage, at der fra Underviisningsinspectorens, altsaa fra min, Side var viist en Forsømmelse, hvorved denne Sag var bragt i en anden Stilling, end ellers vilde have været Tilfældet. Jeg skal i saa Henseende oplyse Følgende: Længe før jeg, som Embedsmand, fik at gjøre med det offentlige Underviisningsvæsen, var det mig bekendt, at der herskede Tvivl, om Nykjøbing Skole bestyredes med tilstrækkelig Kræft. Som Minister blev samme Tvivl mig forelagt fra flere Sider,

men det var mig ikke muligt, da jeg var Minister i en Periode, i hvilken ingen Minister for længere Tid kunde sjerne sig fra Hovedstaden, personligt at undersøge Sagen, og for mig er det at tage Beslutning om, at en Embedsmand, imod sin Villie, skal affedigges, uagtet hans Charakieer er aldeles upletet, en Sag af saa stor Betydning og Alvor, at jeg ikke let kunde gaae ind derpaa, uden en nærmere Undersøgelse. Saa snart jeg var indtraadt i det Embed, jeg nu beklæder, som Underviisningsinspecteur ved de lærde Skoler, og jeg havde faaet Leilighed til at reise, efterat jeg som Professor ved Universitetet havde tilendebragt mine Forelæsninger, var min første Embedsreise til Nykjøbing, for at undersøge dette Forhold. Jeg foretog denne Reise paa en Tid, hvor andre Forretninger lagde Beslag paa mig; thi, umiddelbart Dagen efter, at jeg med Dampskibet var kommen fra Nykjøbing til København, maatte jeg afgaae med Dampskibet til Jylland i Anledning af Embedsforretninger, der ikke kunde opsættes. Paa denne Reise opholdt jeg mig omtrent en Maaned, dels i Jylland og dels paa Derne, hvorefter jeg maatte foretage en uopsættelig Reise i Familienaalliggender.

Rettelser.

Nr. 60, Sp. 922, L. 7 f. n.: "svarende Besløb kommer", læs: "svarende Besløb ei kommer".
 — — — — — L. 2 f. n.: "tales", læs: "tale".
 — — — — — sidste Linie: "holstæenstte Støtte", læs: "faste Støtte".